

ข้อ	การบริการวิชาการแก่สังคม	<i>Mdn.</i>	<i>IQR.</i>
22	ส่งเสริมให้มหาวิทยาลัย เป็นสถาบันสำหรับพัฒนาผู้บริหาร ทั้งด้าน การศึกษา และการบริหารธุรกิจ คณะที่ปรึกษากิจการต่าง ๆ ทั้งของรัฐ และเอกชน	4.00	0.00
23	ส่งเสริมบทบาทการพัฒนาของภาคประชาสังคมกับภาครัฐ โดย สถาบันเป็นแกนหลักในการสร้างองค์ความรู้	4.00	0.00
24	ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาแบบมีส่วนร่วมกับชุมชน และเผยแพร่ ผลงานวิจัยนำไปใช้ในการพัฒนาชาติ สร้างคนสร้างงาน	4.00	0.00
25	ส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยเป็นหน่วยให้คำปรึกษาด้านวิชาการ การวิจัย ในระดับชุมชน และองค์กรท้องถิ่น โดยใช้สื่อทาง อินเทอร์เน็ต	4.00	1.00
26	ให้บริการวิชาการที่ทันสมัย เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการของ สังคมตามระดับ ความเชี่ยวชาญของประเภทสถาบัน มีการประสาน ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับภาคธุรกิจอุตสาหกรรมทั้ง ในและต่างประเทศ เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งและความยั่งยืนของ สังคมและประเทศชาติ	4.00	0.00

จากตารางที่ 37 แสดงว่า กลยุทธ์การบริหารมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐใน
ทศวรรษหน้า: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ด้านการบริการ
วิชาการแก่สังคม (รอบที่ 3) มีข้อที่มีค่ามัธยฐานตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป จำนวน 26 ข้อ และมีค่าพิสัย
ระหว่าง ควอตีล ตั้งแต่ 1.50 ลงมา จำนวน 26 ข้อ

ตารางที่ 38 แสดงค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ตามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ

ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ของกลยุทธ์ การบริหารมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ
ในทศวรรษหน้า : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา (รอบที่ 3)

ข้อ	การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	Mdn.	IQR.
1	สนับสนุนและส่งเสริมการเผยแพร่อนุรักษ์และฟื้นฟู รวมทั้งการสร้างจิตสำนึกในหมู่ประชาชนให้เกิดความรัก ความภาคภูมิใจ และตระหนักในความสำคัญของศิลปวัฒนธรรมของชาติ	4.00	0.00
2	สร้างเครือข่ายในกิจกรรมและเผยแพร่ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม ทั้งระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติ	4.00	0.00
3	สร้างจิตสำนึกให้เกิดความรัก ความภาคภูมิใจและตระหนักในความสำคัญของศิลปวัฒนธรรม	4.00	0.00
4	สนับสนุนและส่งเสริมการวิจัยด้านศิลปวัฒนธรรมเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นและพัฒนาประเทศ	4.00	0.00
5	สนับสนุนการศึกษาและการวิจัยด้านศิลปวัฒนธรรมเพื่อเสริมสร้างภูมิปัญญาท้องถิ่น	4.00	0.00
6	สนับสนุนการใช้ประโยชน์จากการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาให้เกิดคุณค่าทางเศรษฐกิจแก่ชุมชน	4.00	0.00
7	สนับสนุนและส่งเสริมการเผยแพร่อนุรักษ์และฟื้นฟู รวมทั้งสร้างจิตสำนึกในหมู่ประชาชนให้เกิดความรัก ความภาคภูมิใจ และตระหนักความสำคัญของศิลปวัฒนธรรม	4.00	0.00
8	สนับสนุนการวิจัยศิลปวัฒนธรรม ของชุมชนและเก็บรวบรวมฐานความรู้ของแต่ละองค์กรท้องถิ่น	4.00	0.00
9	สร้างเครือข่ายความร่วมมือทางศิลปวัฒนธรรมกับนานาชาติ	4.00	0.00
10	จัดหาแหล่งทุนและงบประมาณจัดสร้างศูนย์ศิลปวัฒนธรรม ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวและดำเนินการแบบธุรกิจ และเป็นศูนย์กลางในการอนุรักษ์และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม รวมถึงเป็นสถานที่จัดแสดงผลมรดกทางวัฒนธรรม	4.00	0.00
11	เป็นศูนย์กลางในการอนุรักษ์และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม รวมถึงเป็นสถานที่จัดแสดงผลมรดกทางวัฒนธรรม	4.00	0.00

ข้อ	การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	Mdn.	IQR.
12	รวบรวมมรดกทางวัฒนธรรม ประเพณีของท้องถิ่นและของชาติ โดย การความร่วมมือกับหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ ไว้ในสำนักศิลปวัฒนธรรม เพื่อให้นักศึกษา ประชาชน มาเยี่ยมชม และศึกษาค้นคว้า	4.00	0.00
13	ยกย่อง เชิดชู และประกาศเกียรติคุณแก่บุคคลที่มีผลงาน หรือมี ความโดดเด่นด้านวัฒนธรรม	4.00	0.00
14	จัดกิจกรรมด้านวัฒนธรรม เพื่อปลูกฝังให้นักศึกษามีจิตสำนึกใน วัฒนธรรมตามประเพณีดั้งเดิม พื้นฟูวัฒนธรรมท้องถิ่น เช่น วิถีชีวิต ของคนบางแสนในสมัยก่อน เป็นต้น	4.00	0.00
15	ศึกษาวิจัยสภาพปัจจุบันของสถาบัน เกี่ยวกับการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น แล้วนำผลการวิจัยมาใช้ในการพัฒนางานทำนุ บำรุงศิลปวัฒนธรรมของสถาบันอย่างเป็นระบบ	4.00	0.00
16	สนับสนุนและพัฒนาแหล่งวัฒนธรรมให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวและ แหล่งจัดหารายได้ของคนในชุมชน	4.00	0.00
17	เผยแพร่กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม โดยผ่านทางสื่อต่าง ๆ	4.00	0.00
18	สนับสนุนให้องค์กรปกครองท้องถิ่น เข้ามามีบทบาทในเรื่องการทำนุ บำรุงศิลปวัฒนธรรมให้มากขึ้น	4.00	0.00
19	อนุรักษ์ พื้นฟู สืบสาน พัฒนา เผยแพร่วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อเสริมความรู้ ความเข้าใจ และความภาคภูมิใจในความเป็นไทย มี การปรับใช้ศิลปวัฒนธรรมต่างประเทศอย่างเหมาะสม เพื่อประโยชน์ ในการพัฒนาสังคมประเทศชาติ	4.00	0.00
20	จัดทำทำเนียบข้อมูลรายละเอียดต่าง ๆ ของบุคคลและหน่วยงานดีเด่น ในด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	4.00	0.00

จากตารางที่ 38 แสดงว่า กลยุทธ์การบริหารมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐใน
ทศวรรษหน้า : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ด้านการทำนุบำรุง
ศิลปวัฒนธรรม (รอบที่ 3) มีข้อที่มีค่ามัธยฐานตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป จำนวน 20 ข้อ และมีค่าพิสัย
ระหว่างควอไทล์ ตั้งแต่ 1.50 ลงมา จำนวน 20 ข้อ

ตารางที่ 39 แสดงค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ตามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ

ด้านการบริหาร ของกลยุทธ์ การบริหารมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐในทศวรรษหน้า :

กรณีศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา (รอบที่ 3)

ข้อ	การบริหาร	Mdn.	IQR.
1	นำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มาใช้ในการให้บริการ และการวางแผนการบริหารวิชาการ งบประมาณ ตลอดจนบุคลากร	4.00	1.00
2	นำระบบบูรณาการด้านการบริหารมาใช้ในการบริหารงาน มหาวิทยาลัย เพื่อร่วมงานบริหารทั่วไป บริหารวิชาการ และการใช้ ทรัพยากรร่วมกัน	4.00	0.00
3	สร้างวัฒนธรรมการทำงาน เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่ดี	4.00	0.00
4	เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ โดยใช้ระบบการประกันคุณภาพ	4.00	0.00
5	สร้างความร่วมมือและระดมทรัพยากรสนับสนุนกิจการของ มหาวิทยาลัยจากหน่วยงานภายนอก ทั้งภาครัฐและเอกชน	4.00	0.00
6	ร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาต่างๆและหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องใน ประเทศและต่างประเทศ	4.00	0.00
7	นำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในการบริหารและ การวางแผน ด้านวิชาการ การบริหารงานบุคคล งบประมาณ และ งานการเงิน	4.00	0.00
8	ใช้หลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารทุกระดับ	4.00	0.00
9	สร้างความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ทั้งในประเทศและ ต่างประเทศ	4.00	0.00
10	พัฒนาระบบบริหารจัดการที่มีคุณภาพคล่องตัว มีระบบการประกัน คุณภาพในทุกส่วนงาน	4.00	0.00
11	พัฒนาระบบบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ มีโครงสร้างการบริหาร ที่ยืดหยุ่น คล่องตัวมีระบบกำกับดูแลที่ดี	4.00	0.00
12	มีระบบและกลไกในการบริการทรัพยากรเพื่อพัฒนา และธำรงรักษาไว้ ให้บุคลากรมีคุณภาพและประสิทธิภาพ	4.00	0.00

ข้อ	การบริหาร	Mdn.	IQR.
13	ใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการและสามารถผลักดันสถาบันให้แข่งขันได้ในระดับสากล	4.00	0.00
14	ให้บุคลากรชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการให้อำนาจในการตัดสินใจแก่บุคลากรตามความเหมาะสมและจงใจให้รักสถาบัน	4.00	0.00
15	จัดทำแผนและกำหนดตัวบ่งชี้และเป้าหมายที่ชัดเจนในการจัดการความรู้เพื่อมุ่งสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้	4.00	0.00
16	มีระบบและกลไกในการบริหารทรัพยากรบุคคลเพื่อพัฒนาและธำรงรักษาไว้ให้บุคลากรมีคุณภาพและประสิทธิภาพ	4.00	0.00
17	มีระบบการจัดเก็บข้อมูลที่ได้รับจากผู้รับบริการและผู้ที่เกี่ยวข้องไปประกอบการปรับปรุงระบบการให้บริการประชาชน	4.00	0.00
18	สร้างและพัฒนาระบบบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และมีความโปร่งใสในการบริหารงาน	4.00	0.00

จากตารางที่ 39 พบว่า กลยุทธ์การบริหารมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐในทศวรรษหน้า : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ด้านการบริหาร (รอบที่ 3) มีข้อที่มีค่ามัธยฐานตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป จำนวน 18 ข้อ และมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ตั้งแต่ 1.50 ลงมา จำนวน 18 ข้อ

ตอนที่ 3 การศึกษาความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติของกลยุทธ์การบริหารมหาวิทยาลัยใน

กำกับของรัฐ : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา

การวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนนี้ เป็นการตรวจสอบความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ ว่ามีความเป็นไปได้มากน้อยเพียงใด โดยการสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารมหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 70 คน ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา 63 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 93 โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของความเป็นไปได้ ซึ่งการวิเคราะห์ใช้เกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

4.50 – 5.00 หมายถึง กลยุทธ์มีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด

3.50 – 4.49 หมายถึง กลยุทธ์มีความเป็นไปได้ในระดับมาก

2.50 – 3.49 หมายถึง กลยุทธ์มีความเป็นไปได้ในระดับปานกลาง

1.50 – 2.49 หมายถึง กลยุทธ์มีความเป็นไปได้ในระดับน้อย

1.00 – 1.49 หมายถึง กลยุทธ์มีความเป็นไปได้ในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์ในการพิจารณาว่า กลยุทธ์มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติใช้ข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ย

ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป มีผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้ (ตารางที่ 40 - 47)

ตารางที่ 40 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ
ด้านวิสัยทัศน์ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐใน
ทศวรรษหน้า : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา

ข้อ	วิสัยทัศน์	ผู้บริหาร (n = 63)		ระดับความ เป็นไปได้	อันดับ
		$\bar{X}$	SD		
1	มหาวิทยาลัยบูรพา เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำ ทางด้านการวิจัย เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ควบคู่ กับการจัดการเรียนรู้โดยได้มาตรฐานในระดับ นานาชาติ	4.24	.689	มาก	1
รวม		4.24	.689	มาก	

จากตารางที่ 40 พบว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าวิสัยทัศน์มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ
ในทศวรรษหน้า : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติอยู่ในระดับมาก คือ
มหาวิทยาลัยบูรพา เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำทางด้านการวิจัย เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ควบคู่กับ
การจัดการเรียนรู้โดยได้มาตรฐานในระดับนานาชาติ

ตารางที่ 41 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ
ด้านพันธกิจ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐในทศวรรษ
หน้า : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา

ข้อ	พันธกิจ	ผู้บริหาร (n = 63)		ระดับความ เป็นไปได้	อันดับ
		$\bar{X}$	SD		
1	ผลิตบัณฑิตให้เป็นผู้มีคุณลักษณะเป็นคนดี คนเก่ง เป็นผู้นำมีจิตความสามารถในการแข่งขัน มีทักษะ มีคุณธรรมและจริยธรรม	4.30	.557	มาก	3
2	สร้างบัณฑิตให้มีความเป็นเลิศทางวิชาการ มีคุณภาพ มีความสามารถในการเรียนรู้ และพัฒนา ตนเอง สามารถประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อการดำรงชีวิต ในสังคมได้อย่างมีความสุขทั้งทางร่างกายและจิตใจ มีความสำนึกและความรับผิดชอบในฐานะพลเมือง และพลโลก	4.27	.601	มาก	7
3	ศึกษา ค้นคว้า วิจัย เพื่อสร้างองค์ความรู้ และ การวิจัยเชิงบูรณาการ ที่สอดคล้องกับความต้องการ ของสังคม	4.30	.687	มาก	5
4	วิจัยและค้นคว้าเพื่อสร้างสร้างสรรค์ จรรโลง ความก้าวหน้าทางวิชาการและนำผลการวิจัยไปใช้ ในการพัฒนาประเทศ	4.21	.722	มาก	11
5	สนับสนุนให้มีการวิจัยและกิจกรรมที่สร้างสรรค์ ศิลปวัฒนธรรม	4.30	.663	มาก	4
6	ให้บริการวิชาการที่หลากหลายและถ่ายทอด เทคโนโลยีแก่สังคมแก่สังคมอย่างเป็นรูปธรรม และ ให้สังคมมีฐานการเรียนรู้ (Knowledge-Based Society) อย่างต่อเนื่อง	4.35	.626	มาก	2
7	ส่งเสริมการพัฒนาชีวิตประชาชน และอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม	4.30	.710	มาก	6

ข้อ	พันธกิจ	ผู้บริหาร (n = 63)		ระดับความ เป็นไปได้	อันดับ
		X	SD		
8	มุ่งเน้นการพัฒนาไปสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการและ ความเป็นสากลภายใต้การสร้างเครือข่าย ความร่วมมือทางวิชาการกับมหาวิทยาลัยทั้งในและ ต่างประเทศ	4.48	.692	มาก	1
9	ให้บริการวิชาการที่ตอบสนองความต้องการของ ท้องถิ่น และประสานเครือข่ายความร่วมมือกับ องค์กรเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน อันนำไปสู่รากฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน	4.24	.756	มาก	10
10	ปลูกจิตสำนึกให้กับชุมชนท้องถิ่นในการอนุรักษ์ ฟื้นฟูสืบสานพัฒนาจริยธรรม และเผยแพร่ ศิลปวัฒนธรรมประเพณีไทย ถ่ายทอดภูมิปัญญา และอารยธรรมอันเป็นเอกลักษณ์วัฒนธรรมโคศ เด่นของท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงใต้	4.25	.761	มาก	9
11	สร้างและพัฒนาระบบบริหารจัดการให้มี ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ตรวจสอบได้ และ มีความโปร่งใสในการบริหารงาน	4.27	.884	มาก	8
รวม		4.298	.571	มาก	

จากตารางที่ 41 พบว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าพันธกิจมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐใน
ทศวรรษหน้า : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา โดยรวมมีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติอยู่ในระดับ
มาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ และเมื่อจัดลำดับคะแนนค่าเฉลี่ยจากมาก
ไปหาน้อย ตามลำดับดังนี้

1. ข้อที่ 8 มุ่งเน้นการพัฒนาไปสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการและความเป็นสากลภายใต้
การสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการกับมหาวิทยาลัยทั้งในและต่างประเทศ
2. ข้อที่ 6 ให้บริการวิชาการที่หลากหลายและถ่ายทอดเทคโนโลยีแก่สังคมแก่สังคม
อย่างเป็นรูปธรรม และให้สังคมมีฐานการเรียนรู้ (Knowledge-Based Society) อย่างต่อเนื่อง
3. ข้อที่ 1 ผลักดันจัดให้เป็นผู้มีคุณลักษณะเป็นคนดี คนเก่ง เป็นผู้นำมีขีดความสามารถ

ในการแข่งขัน มีทักษะ มีคุณธรรมและจริยธรรม

4. ข้อที่ 5 สนับสนุนให้มีการวิจัยและกิจกรรมที่สร้างไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรม

5. ข้อที่ 3 ศึกษา ค้นคว้า วิจัย เพื่อสร้างองค์ความรู้ และการวิจัยเชิงบูรณาการ
ที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคม

6. ข้อที่ 7 ส่งเสริมการพัฒนาชีวิตประชาชน และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

7. ข้อที่ 2 สร้างบัณฑิตให้มีความเป็นเลิศทางวิชาการ มีคุณภาพ มีความสามารถในการเรียนรู้ และพัฒนาตนเอง สามารถประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขทั้งทางร่างกายและจิตใจ มีความสำนึกและความรับผิดชอบต่อในฐานะพลเมืองและพลโลก

8. ข้อที่ 11 สร้างและพัฒนาระบบบริหารจัดการ ให้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล
ตรวจสอบได้ และมีความโปร่งใสในการบริหารงาน

9. ข้อที่ 10 ปลุกจิตสำนึกให้กับชุมชนท้องถิ่นในการอนุรักษ์ฟื้นฟูสืบสานพัฒนา
จริยธรรม และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมประเพณีไทย ถ่ายทอดภูมิปัญญา และอารยธรรมอันเป็น
เอกลักษณ์วัฒนธรรม โคดเด่นของท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียง

10. ข้อที่ 9 ให้บริการวิชาการที่ตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น และประสาน
เครือข่ายความร่วมมือกับองค์กรเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน อันนำไปสู่รากฐาน
การพัฒนาที่ยั่งยืน

11. ข้อที่ 4 วิจัยและค้นคว้าเพื่อสร้างสร้างสรรค์ จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการและ
นำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาประเทศ

ตารางที่ 42 แสดง ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ
ด้านเป้าหมาย ตามความคิดเห็นของผู้บริหารมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐในทศวรรษ
หน้า : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา

ข้อ	เป้าหมาย	ผู้บริหาร (n = 63)		ระดับความ เป็นไปได้	อันดับ
		$\bar{X}$	SD		
1	ผลิตบัณฑิตโดยเน้นความต้องการกำลังคนด้าน อุตสาหกรรมและบริการ ตลอดจนสาขาที่เกี่ยวข้อง	4.30	.710	มาก	2
2	ผลิตบัณฑิตมีคุณภาพในระดับสากล ควบคุม คุณธรรมจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ	4.22	.706	มาก	7
3	ผลิตบัณฑิตเป็นคนดี คนเก่ง มีความรู้ มีคุณธรรม จริยธรรมมีความสามารถในการเรียนรู้ พัฒนา ตนเอง และสามารถประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อการ ดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขทั้งทางร่างกาย และจิตใจ สำนึกและความรับผิดชอบในฐานะ พลเมืองและพลเมืองโลก	4.21	.652	มาก	8
4	ส่งเสริมระบบการศึกษา การประกันคุณภาพ การ เรียนรู้ และระบบการบริหารงานให้มีคุณภาพอย่าง ต่อเนื่อง	4.32	.618	มาก	1
5	มุ่งสร้างบัณฑิตให้มีความสมบูรณ์ ทั้งด้านวิชาการ การใช้ชีวิต เรียนรู้ได้ตลอดชีวิตและเป็นผู้มี คุณธรรมและจริยธรรม	4.25	.567	มาก	4
6	พัฒนามหาวิทยาลัยสู่ความเป็นองค์กรแห่งการ เรียนรู้ (Learning Organization) อย่างต่อเนื่อง	4.13	.684	มาก	13
7	มุ่งพัฒนามหาวิทยาลัยสู่การเป็นมหาวิทยาลัยวิจัย มุ่งเน้นการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ และการวิจัยเชิง บูรณาการ เพื่อนำไปสู่เชิงพาณิชย์และทรัพย์สินทาง ปัญญา	4.14	.669	มาก	12

4. ข้อที่ 5 มุ่งสร้างบัณฑิตให้มีความสมบูรณ์ ทั้งด้านวิชาการ การใช้ชีวิต เรียนรู้ได้ตลอดชีวิตและเป็นผู้มีคุณธรรมและจริยธรรม
5. ข้อที่ 12 มุ่งส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ โดยใช้ระบบการประกันคุณภาพ
6. ข้อที่ 10 มุ่งให้สังคมตระหนักถึงคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
7. ข้อที่ 2 ผลิตบัณฑิตมีคุณภาพในระดับสากล ควบคู่คุณธรรมจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ
8. ข้อที่ 3 ผลิตบัณฑิตเป็นคนดี คนเก่ง มีความรู้ มีคุณธรรมจริยธรรม มีความสามารถในการเรียนรู้ พัฒนาตนเอง และสามารถประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขทั้งทางร่างกายและจิตใจ สำนึกและความรับผิดชอบในฐานะพลเมืองและพลเมืองโลก
9. ข้อที่ 8 มุ่งส่งเสริมการให้บริการวิชาการ และถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรมแก่สังคม เพื่อให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง
10. ข้อที่ 11 ส่งเสริมความร่วมมือในการเผยแพร่องค์ความรู้ด้านศิลปะและวัฒนธรรมกับหน่วยงานต่าง ๆ ชุมชน ท้องถิ่น ทั้งในและต่างประเทศ
11. ข้อที่ 13 พัฒนาระบบการบริหารให้มีประสิทธิภาพ มีความโปร่งใสตรวจสอบได้ และให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ
12. ข้อที่ 7 มุ่งพัฒนามหาวิทยาลัยสู่การเป็นมหาวิทยาลัยวิจัย มุ่งเน้นการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ และการวิจัยเชิงบูรณาการ เพื่อนำไปสู่เชิงพาณิชย์และทรัพย์สินทางปัญญา
13. ข้อที่ 6 พัฒนามหาวิทยาลัยสู่ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization) อย่างต่อเนื่อง

ตารางที่ 43 แสดงค่าเฉลี่ย ความเที่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ
ด้านการผลิตบัณฑิต ตามความคิดเห็นของผู้บริหารมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ
ในทศวรรษหน้า : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา

ข้อ	การผลิตบัณฑิต	ผู้บริหาร (n = 63)		ระดับความ เป็นไปได้	อันดับ
		$\bar{X}$	SD		
การพัฒนาหลักสูตร					
1	จัดหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการด้าน อุตสาหกรรมและบริการ รวมถึงความต้องการของ ตลาด	4.35	.600	มาก	1
2	จัดหลักสูตรที่เน้นการวิจัยในระดับบัณฑิตศึกษา โดยเน้นงานวิจัยที่มีคุณค่าเชิงการตลาด	4.08	.789	มาก	6
3	ส่งเสริมการจัดหลักสูตรที่รวมศาสตร์หลาย ๆ ศาสตร์ (Multidisciplinary) โดยใช้ทรัพยากร ร่วมกันข้ามภาควิชาข้ามคณะวิชา และปรับเปลี่ยน ให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม	4.06	.780	มาก	7
4	พัฒนาและจัดหลักสูตรให้หลากหลายโดยใช้ นวัตกรรมการเรียนการสอนผสมผสาน	4.11	.625	มาก	4
5	ส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนที่ สอดคล้องกับสังคมโลกาภิวัตน์	4.21	.676	มาก	2
6	จัดให้มีการเรียนการสอนเน้นปฏิบัติจริงในด้าน หลักสูตรห้องเรียนและสถาบัน เพื่อสนอง ความต้องการของผู้เรียนได้กว้างไกลมากยิ่งขึ้น	4.11	.650	มาก	5
7	พัฒนาหลักสูตรโดยน่านิสิตเข้าไปมีส่วนร่วม การวิจัยเพื่อได้ประสบการณ์จริง	4.14	.669	มาก	3
รวม		4.151	.525	มาก	

ข้อ	การผลิตบัณฑิต	ผู้บริหาร (n = 63)		ระดับความ เป็นไปได้	อันดับ
		X	SD		
	การจัดการเรียนรู้				
1	จัดการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ และเน้นการวิจัย เป็นฐาน (Research Based Learning)	4.16	.745	มาก	8
2	มีการจัดการสอนทางไกล (Distance Learning)	4.11	.698	มาก	11
3	เน้นการจัดประสบการณ์ตรงโดยขยาย การดำเนินการด้านสหกิจศึกษา	4.30	.733	มาก	3
4	มีรูปแบบการเรียนการสอนที่หลากหลายและง่ายต่อ การแสวงหาความรู้ของประชาชนในท้องถิ่น	4.14	.780	มาก	10
5	สร้างเครือข่ายการเรียนรู้ร่วมกันระหว่าง สถาบันการศึกษาภาคเอกชน ชุมชน และประชาชน	4.30	.586	มาก	2
6	พัฒนาคุณภาพผู้เรียนโดยเน้นการเรียนรู้ ใช้การวิจัย เป็นฐาน มีการประเมินและใช้ผลประเมินเพื่อ พัฒนาผู้เรียน	4.19	.859	มาก	6
7	มุ่งเน้นให้ผู้เรียนแก้ปัญหาเน้นวิธีคิด และ รับผิดชอบต่อสังคมให้มาก	4.16	.827	มาก	9
8	มุ่งเน้นความเชี่ยวชาญทางด้านการสอนสาขาวิชา ร่วมสมัยสนองความต้องการของตลาด มี การเชื่อมโยงการเรียนรู้กับภาคอุตสาหกรรม	4.21	.722	มาก	5
9	สร้างความร่วมมือกับภาคอุตสาหกรรมและธุรกิจ เอกชนเพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสดฝึกงาน และเรียนรู้ จากงานในความเป็นจริง	4.29	.633	มาก	4
10	สนับสนุนและส่งเสริมให้นักศึกษาได้จัดกิจกรรม เกี่ยวกับสังคม ชุมชน และสาธารณประโยชน์	4.37	.630	มาก	1
11	จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่เน้นการสร้างตระหนัก เห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมทรัพยากรสิ่งแวดล้อม	4.17	.685	มาก	7
	รวม	4.223	.540	มาก	

ข้อ	การผลิตบัณฑิต	ผู้บริหาร (n = 63)		ระดับความ เป็นไปได้	อันดับ
		X	SD		
	การพัฒนาสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้				
1	พัฒนาห้องสมุด และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารเพื่อการศึกษาทั้งด้าน	4.40	.636	มาก	1
2	จัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพพัฒนาสังคม และ สิ่งแวดล้อม	4.35	.699	มาก	3
3	ส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรม	4.21	.722	มาก	7
4	สนับสนุนและส่งเสริมให้มีการนำระบบเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในการจัดการเรียน การสอน ผ่านทางอินเทอร์เน็ตที่ได้ตลอดเวลา	4.29	.633	มาก	5
5	พัฒนาการวัดและประเมินผลผู้เรียนในรูปแบบ ต่าง ๆ เพื่อพัฒนาศักยภาพนิสิตทั้งด้านความรู้ ทักษะ และคุณภาพ	4.30	.710	มาก	4
6	พัฒนาห้องสมุดและฐานข้อมูลแบบ Online	4.37	.604	มาก	2
7	มีห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ โดยการจัดหาซอฟต์แวร์ และฐานข้อมูลต่างๆ เพื่อค้นคว้าวิจัยอย่างเพียงพอ	4.27	.653	มาก	6
8	จัดหาทุนและรายได้จากแหล่งต่าง ๆ สมทบมูลนิธิ และกองทุนต่าง ๆ ที่สถาบันจัดตั้งไว้เพื่อนำดอกผล มาจัดสรรทุนอุดหนุนการศึกษาให้กับนักศึกษา	4.21	.786	มาก	8
9	จัดกิจกรรมร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัยกับชุมชน ผ่านเครือข่ายผู้ประกอบการ และให้บริการด้าน การเรียนการสอน รวมถึงโครงการพัฒนาในชุมชน ต่าง ๆ	4.16	.745	มาก	9
10	เน้นการใช้ห้องเรียนคอมพิวเตอร์และซอฟต์แวร์ สำเร็จรูปแบบเฉพาะ เพื่อการเรียนรู้ในชั้นเรียน และ พัฒนาหลักสูตร โดยใช้ศูนย์พัฒนาการเรียนการสอน และซอฟต์แวร์ที่ใช้ร่วมกันในการสอน	4.08	.725	มาก	12

ข้อ	การผลิตบัณฑิต	ผู้บริหาร (n = 63)		ระดับความ เป็นไปได้	อันดับ
		X	SD		
11	สร้างแรงจูงใจให้บุคลากรภาคธุรกิจเข้ามาเชื่อมโยง ความสัมพันธ์ระหว่างนิสิตกับภาคเอกชน	4.08	.703	มาก	13
12	ส่งเสริมการผลิตหนังสือ/ตำรา รวมถึงสื่อการเรียน การสอนที่สามารถเชื่อมโยงกับความเป็นจริงใน ภาคธุรกิจ อุตสาหกรรมได้	4.11	.805	มาก	10
13	จัดตั้งศูนย์พัฒนาเชื่อมโยงเพื่อสนับสนุนให้นิสิตได้ มีการเชื่อมโยงสร้างเครือข่ายและได้รับประสบการณ์ ตรงจากธุรกิจ	4.10	.756	มาก	11
รวม		4.223	.540	มาก	

จากตารางที่ 43 พบว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่ากลยุทธ์การบริหารมหาวิทยาลัยในกำกับ
ของรัฐในทศวรรษหน้า : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา ด้านการผลิตบัณฑิต โดยรวมมีความเป็นไปได้
ได้ในทางปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ และเมื่อ
จัดลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ตามลำดับดังนี้

การพัฒนาหลักสูตร

- ข้อที่ 1 จัดหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการด้านอุตสาหกรรมและบริการ
รวมถึงความต้องการของตลาด
- ข้อที่ 5 ส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับสังคม
โลกาภิวัตน์
- ข้อที่ 7 พัฒนาหลักสูตร โดยน่านิสิตเข้าไปมีส่วนร่วมการวิจัยเพื่อได้ประสบการณ์จริง
- ข้อที่ 4 พัฒนาและจัดหลักสูตรให้หลากหลายโดยใช้นวัตกรรมการเรียนการสอน

ผสมผสาน

- ข้อที่ 6 จัดให้มีการเรียนการสอนเน้นปฏิบัติจริงในด้านหลักสูตรห้องเรียนและ
สถาบัน เพื่อสนองความต้องการของผู้เรียนได้กว้างไกลมากยิ่งขึ้น
- ข้อที่ 2 จัดหลักสูตรที่เน้นการวิจัยในระดับบัณฑิตศึกษา โดยเน้นงานวิจัยที่มีคุณค่า
เชิงการตลาด
- ข้อที่ 3 ส่งเสริมการจัดหลักสูตรที่รวมศาสตร์หลาย ๆ ศาสตร์ (Multidisciplinary)

โดยใช้ทรัพยากรร่วมกันข้ามภาควิชาข้ามคณะวิชา และปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม

การจัดการเรียนรู้

1. ข้อที่ 10 สนับสนุนและส่งเสริมให้นักศึกษาได้จัดกิจกรรมเกี่ยวกับสังคม ชุมชน และสาธารณประโยชน์
2. ข้อที่ 5 สร้างเครือข่ายการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างสถาบันการศึกษาภาคเอกชน ชุมชน และประชาชน
3. ข้อที่ 3 เน้นการจัดประสบการณ์ตรง โดยขยายการดำเนินการด้านสหกิจศึกษา
4. ข้อที่ 9 สร้างความร่วมมือกับภาคอุตสาหกรรมและธุรกิจเอกชนเพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกงาน และเรียนรู้จากงานในความเป็นจริง
5. ข้อที่ 8 มุ่งเน้นความเชี่ยวชาญทางด้านการสอนสาขาวิชาร่วมสมัยสนองความต้องการของตลาด มีการเชื่อมโยงการเรียนรู้กับภาคอุตสาหกรรม
6. ข้อที่ 6 พัฒนาคุณภาพผู้เรียนโดยเน้นการเรียนรู้ ใช้การวิจัยเป็นฐาน มีการประเมิน และใช้ผลประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียน
7. ข้อที่ 11 จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่เน้นการสร้างตระหนักเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมทรัพยากรสิ่งแวดล้อมค่านิยม
8. ข้อที่ 1 จัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นสำคัญ และเน้นการวิจัยเป็นฐาน (Research Based Learning)
9. ข้อที่ 7 มุ่งเน้นให้ผู้เรียนแก้ปัญหา เน้นวิจิตคิด และรับผิดชอบต่อสังคมให้มาก
10. ข้อที่ 4 มีรูปแบบการเรียนการสอนที่หลากหลายและง่ายต่อการแสวงหาความรู้ของประชาชนในท้องถิ่น
11. ข้อที่ 2 มีการจัดการสอนทางไกล (Distance Learning)
 - การพัฒนาสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้
1. ข้อที่ 1 พัฒนาห้องสมุดและระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษา
 - ค่านิยม
2. ข้อที่ 6 พัฒนาห้องสมุดและฐานข้อมูลแบบ Online
3. ข้อที่ 2 จัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพพัฒนาสังคม และสิ่งแวดล้อม
4. ข้อที่ 5 พัฒนาการวัดและประเมินผลผู้เรียนในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อพัฒนาศักยภาพนิสิตทั้งด้านความรู้ ทักษะและคุณภาพ
5. ข้อที่ 4 สนับสนุนและส่งเสริมให้มีการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและ

การสื่อสาร มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ผ่านทางอินเทอร์เน็ตได้ตลอดเวลา

6. ข้อที่ 7 มีห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ โดยการจัดหาซอฟต์แวร์และฐานข้อมูลต่าง ๆ เพื่อค้นคว้าวิจัยอย่างเพียงพอ

7. ข้อที่ 3 ส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรม

8. ข้อที่ 8 จัดหาทุนและรายได้จากแหล่งต่างๆ สมทบมูลนิธิและกองทุนต่างๆ ที่สถาบัน จัดตั้งไว้ เพื่อนำดอกผลมาจัดสรรทุนอุดหนุนการศึกษาให้กับนักศึกษา

9. ข้อที่ 9 จัดกิจกรรมร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัยกับชุมชนผ่านเครือข่ายผู้ประกอบการ และให้บริการด้านการเรียนการสอน รวมถึงโครงการพัฒนาในชุมชนต่าง ๆ

10. ข้อที่ 12 ส่งเสริมการผลิตหนังสือ ตำรา รวมถึงสื่อการเรียนการสอนที่สามารถ เชื่อมโยงกับความเป็นจริงในภาคธุรกิจ อุตสาหกรรมได้

11. ข้อที่ 13 จัดตั้งศูนย์พัฒนาเชื่อมโยงเพื่อสนับสนุนให้นิสิตได้มีการเชื่อมโยง สร้างเครือข่ายและได้รับประสบการณ์ตรงจากธุรกิจ

12. ข้อที่ 10 เน้นการใช้ห้องเรียนคอมพิวเตอร์และซอฟต์แวร์สำเร็จรูปแบบเฉพาะ เพื่อ การเรียนรู้ในชั้นเรียน และพัฒนาหลักสูตร โดยใช้ศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนและซอฟต์แวร์ที่ ใช้ร่วมกันในการสอน

13. ข้อที่ 11 สร้างแรงจูงใจให้บุคลากรภาคธุรกิจเข้ามาเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่าง นิสิตกับภาคเอกชน

ตารางที่ 44 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ
ด้านการวิจัย ตามความคิดเห็นของผู้บริหารมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐใน
ทศวรรษหน้า : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา

ข้อ	การวิจัย	ผู้บริหาร (n = 63)		ระดับความ เป็นไปได้	อันดับ
		$\bar{X}$	SD		
1	จัดเครือข่ายการวิจัยให้ครอบคลุมทุกพันธกิจ	4.08	.809	มาก	10
2	กำหนดแผนการวิจัยของมหาวิทยาลัย	4.21	.806	มาก	2
3	ส่งเสริมให้นักวิจัยได้ทำวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ	4.06	.878	มาก	12
4	ส่งเสริมนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนา สังคมและการพัฒนาเชิงธุรกิจ	3.98	.813	มาก	16
5	สร้างนักวิจัย ทุกสาขา ทุกระดับโดยแสวงหา แหล่งทุน และจัดสรรทุนวิจัย	3.95	.705	มาก	18
6	พัฒนาโดยสร้างการบริหารงานวิชาการให้มี บรรยากาศเอื้อต่อการวิจัย	4.06	.780	มาก	11
7	พัฒนาข้อบังคับและระเบียบด้านการวิจัยให้เกิด ความคล่องตัว	4.00	.842	มาก	15
8	กำหนดมาตรการให้มีการวิจัยต่อเนื่อง สำหรับ นักวิจัยที่มีตำแหน่งทางวิชาการ	4.17	.752	มาก	4
9	กำหนดสัดส่วนภาระงานสอน และ การวิจัย	4.10	.797	มาก	9
10	เพิ่มทุนวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา	4.16	.807	มาก	6
11	ส่งเสริมการจัดระบบการรวม จัดเก็บ และเผยแพร่ ผลงานวิจัยเพื่อประโยชน์ในการสืบค้นและอ้างอิง	4.17	.708	มาก	3
12	ส่งเสริมการจัดกลไกสนับสนุนการจดสิทธิบัตร การซื้อขายทรัพย์สินทางปัญญา ตลอดจน การคุ้มครองสิทธิของงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์หรือ นวัตกรรมให้แก่นักวิจัยเจ้าของผลงาน	4.17	.834	มาก	5

ข้อ	การวิจัย	ผู้บริหาร (n = 63)		ระดับความ เป็นไปได้	อันดับ
		X	SD		
13	เผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ในวงการวิชาการในระดับนานาชาติจัดทรัพยากรสนับสนุนการวิจัย และการเผยแพร่ผลงานวิจัยโดยการจัดสัมมนาและเผยแพร่วารสารภาษาไทยและนานาชาติโดยส่งเสริมให้ภาคเอกชนที่สนใจเข้ามามีส่วนร่วม	4.05	.792	มาก	13
14	สนับสนุนและส่งเสริมให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในงานวิจัย	4.05	.812	มาก	14
15	สนับสนุนการทำวิจัยและพัฒนาในทุกสาขาวิชา เน้นการวิจัยเชิงสหสาขาวิชา มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน และสามารถตอบสนองความต้องการของสังคมและชุมชนได้ครอบคลุม	4.16	.745	มาก	7
16	จัดหาแหล่งทุนสนับสนุนทุนวิจัยจากแหล่งต่าง ๆ เช่น องค์กรท้องถิ่น สถาบันวิจัย และองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน	4.19	.759	มาก	1
17	ขยายเวลาผู้ทำวิจัยให้มากขึ้น และลดภาระงานที่ไม่เกี่ยวข้องการวิจัยลงไป	3.87	.959	มาก	20
18	สร้างเครือข่ายเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ไปยังผู้เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถาบัน	4.13	.871	มาก	8
19	ส่งเสริมนำผลงานวิจัยมาสร้างมูลค่าให้กับภาคธุรกิจ	3.92	.938	มาก	19
20	จัดตั้งหน่วยงานที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ที่ได้จากงานวิจัยไปดำเนินการในเชิงธุรกิจเพื่อสร้างมูลค่า	3.97	1.015	มาก	17
21	ตั้งสถาบันหรือศูนย์แห่งความเป็นเลิศทางวิจัยอย่างต่อเนื่อง	3.83	.959	มาก	21
รวม		4.061	.674	มาก	

จากตารางที่ 44 พบว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่ากลยุทธ์การบริหารมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐในทศวรรษหน้า: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา ด้านการวิจัย โดยรวมมีความเป็นไปได้ ในทางปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ และเมื่อจัดลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ตามลำดับดังนี้

1. ข้อที่ 16 จัดหาแหล่งทุนสนับสนุนทุนวิจัยจากแหล่งต่าง ๆ เช่น องค์กรท้องถิ่น สถาบันวิจัย และองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน
2. ข้อที่ 2 กำหนดแผนการวิจัยของมหาวิทยาลัย
3. ข้อที่ 11 ส่งเสริมการจัดระบบการรวม จัดเก็บ และเผยแพร่ผลงานวิจัยเพื่อประโยชน์ในการสืบค้นและอ้างอิง
4. ข้อที่ 8 กำหนดมาตรการให้มีการวิจัยต่อเนื่อง สำหรับนักวิจัยที่มีตำแหน่งทางวิชาการ
5. ข้อที่ 12 ส่งเสริมการจัดกลไกสนับสนุนการจดสิทธิบัตร การซื้อขายทรัพย์สินทางปัญญา ตลอดจนการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์หรือนวัตกรรมให้แก่ักวิจัยเจ้าของผลงาน
6. ข้อที่ 10 เพิ่มทุนวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา
7. ข้อที่ 15 สนับสนุนการทำวิจัยและพัฒนาในทุกสาขาวิชา เน้นการวิจัยเชิงสหสาขาวิชา มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน และสามารถตอบสนองความต้องการของสังคมและชุมชนได้ครอบคลุม
8. ข้อที่ 18 สร้างเครือข่ายเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ไปยังผู้เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถาบัน
9. ข้อที่ 9 กำหนดสัดส่วนภาระงานสอน และการวิจัย
10. ข้อที่ 1 จัดเครือข่ายการวิจัยให้ครอบคลุมทุกพันธกิจ
11. ข้อที่ 6 พัฒนาโดยสร้างการบริหารงานวิชาการให้มีบรรยากาศเอื้อต่อการวิจัย
12. ข้อที่ 3 ส่งเสริมให้นิสิตได้ทำวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ
13. ข้อที่ 13 เผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ในวงการวิชาการในระดับนานาชาติ จัดทรัพยากรสนับสนุนการวิจัย และการเผยแพร่ผลงานวิจัย โดยการจัดสัมมนาและเผยแพร่วารสารภาษาไทยและนานาชาติ โดยส่งเสริมให้ภาคเอกชนที่สนใจเข้ามามีส่วนร่วม
14. ข้อที่ 14 สนับสนุนและส่งเสริมให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในงานวิจัย
15. ข้อที่ 7 พัฒนาข้อบังคับและระเบียบด้านการวิจัยให้เกิดความคล่องตัว
16. ข้อที่ 4 ส่งเสริมนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาสังคมและการพัฒนาเชิงธุรกิจ
17. ข้อที่ 20 จัดตั้งหน่วยงานที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ที่ได้จาก

งานวิจัยไปดำเนินการในเชิงธุรกิจเพื่อสร้างมูลค่า

18. ข้อที่ 5 จัดตั้งหน่วยงานที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ที่ได้จากงานวิจัยไปดำเนินการในเชิงธุรกิจเพื่อสร้างมูลค่า
19. ข้อที่ 19 ส่งเสริมนำผลงานวิจัยมาสร้างมูลค่าให้กับภาคธุรกิจ
20. ข้อที่ 17 ขยายเวลาผู้ทำวิจัยให้มากขึ้น และลดภาระงานที่ไม่เกี่ยวข้องการวิจัยลงไป
21. ข้อที่ 21 ตั้งสถาบันหรือศูนย์แห่งความเป็นเลิศทางวิจัยอย่างต่อเนื่อง

ตารางที่ 45 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ
ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารมหาวิทยาลัยใน
กำกับของรัฐในทศวรรษหน้า : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา

ข้อ	การบริการวิชาการแก่สังคม	ผู้บริหาร (n = 63)		ระดับความ เป็นไปได้	อันดับ
		$\bar{X}$	SD		
1	สนับสนุนและส่งเสริมการบริการวิชาการ และการถ่ายทอดเทคโนโลยีแก่สังคมทั้งในรูปแบบประโยชน์สาธารณะ และรูปแบบการเสริมสร้างรายได้	4.22	.683	มาก	12
2	แสวงหาแหล่งทุนและเครือข่ายความร่วมมือในการให้บริการวิชาการสำหรับโครงการที่มีรูปแบบประโยชน์สาธารณะ	4.21	.744	มาก	16
3	มีหน่วยงานที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ที่ได้จากงานวิจัย ไปดำเนินการในเชิงธุรกิจ	4.13	.751	มาก	21
4	พัฒนารูปแบบและสาระที่หลากหลายในการให้บริการวิชาการ	4.19	.592	มาก	17
5	สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับองค์กรต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศ เพื่อร่วมกันพัฒนางานบริการวิชาการตามความต้องการของชุมชนอย่างต่อเนื่อง	4.10	.615	มาก	22
6	สนับสนุนส่งเสริมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดสังคมฐานความรู้ (Knowledge - Based Society)	4.08	.630	มาก	23
7	พัฒนาระบบห้องสมุดของมหาวิทยาลัยเพื่อเป็นแหล่งส่งเสริมการเรียนรู้และการวิจัยของชุมชนเป็นห้องสมุดที่มีชีวิต (Living Library) โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยและให้บริการสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ	4.21	.676	มาก	15

ข้อ	การบริการวิชาการแก่สังคม	ผู้บริหาร (n = 63)		ระดับความ เป็นไปได้	อันดับ
		<i>X</i>	<i>SD</i>		
8	ส่งเสริมให้มีการใช้ทรัพยากรสารสนเทศร่วมกัน ของหน่วยงานภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย โดยพัฒนาเครือข่ายห้องสมุดของมหาวิทยาลัยและ ภูมิภาค	4.14	.564	มาก	19
9	ส่งเสริมการจัดทำฐานข้อมูลการให้บริการวิชาการ ในสาขาวิชาต่าง ๆ บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต	4.27	.627	มาก	8
10	จัดทำนโยบาย แผนกลยุทธ์ และแผนดำเนินงาน ของการบริการทางวิชาการแก่สังคม	4.24	.640	มาก	11
11	จัดตั้งศูนย์หรือหน่วยงานที่ให้บริการแก่ชุมชน เช่น ศูนย์สารนิเทศและทดลองการเกษตร พิพิธภัณฑ์ ชีววิทยาทางทะเล หน่วยส่งเสริมอนุรักษ์พลังงาน ศูนย์สิ่งแวดล้อมศึกษา ศูนย์ให้ความรู้ด้านการตลาด ศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ชุมชน การให้บริการ ห้องสมุด ศูนย์ภาษาและคอมพิวเตอร์ หรืออื่น ๆ	4.22	.728	มาก	13
12	จัดทำแผนการเชื่อมโยงและบูรณาการการบริการ ทางวิชาการแก่สังคมเข้ากับการเรียนการสอน หรือ การวิจัย หรือการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	4.16	.677	มาก	18
13	ประเมินสัมฤทธิผลและนำผลการประเมินไป พิจารณาปรับปรุงความเชื่อมโยงและบูรณาการ การบริการทางวิชาการแก่สังคมกับภารกิจอื่น ๆ ของ สถาบัน	4.13	.729	มาก	20
14	ให้บริการวิชาการแก่สังคมที่เน้นการสร้างหลักสูตร หรือองค์ความรู้ใหม่ หรือวิธีการจัดการใหม่ให้แก่ ชุมชนในท้องถิ่นและนำความรู้จากภายนอกเข้าสู่ มหาวิทยาลัย	4.10	.615	มาก	24

ข้อ	การบริการวิชาการแก่สังคม	ผู้บริหาร (n = 63)		ระดับความ เป็นไปได้	อันดับ
		X	SD		
15	แสวงหาแหล่งทุนและเครือข่ายความร่วมมือ ในการให้บริการวิชาการสำหรับ โครงการที่มีรูปแบบ ประโยชน์สาธารณะ	4.02	.635	มาก	26
16	พัฒนารูปแบบและเนื้อหาที่หลากหลายใน การให้บริการวิชาการวิชาการแก่สังคม	4.24	.560	มาก	10
17	พัฒนาห้องสมุดของมหาวิทยาลัยเพื่อเป็นแหล่ง ให้บริการวิชาการแก่สังคมให้กับบุคคลทั่วไป	4.27	.574	มาก	7
18	สรรหาผู้บริหารมืออาชีพ เข้ามาบริหารจัดการ หน่วยงานหารายได้ต่าง ๆ ของสถาบัน โดยมี คณะกรรมการของสถาบันเข้าไปมีส่วนร่วม	4.03	.879	มาก	25
19	ส่งเสริมการให้บริการทางวิชาการ โดยการจัด หลักสูตรอบรมระยะสั้น	4.29	.607	มาก	4
20	ประสานความร่วมมือกับองค์กรปกครองท้องถิ่น โดยจัดทำแผนงาน/โครงการที่เป็นประโยชน์ต่อ ชุมชน และใช้งบประมาณจากชุมชน รวมทั้ง หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	4.29	.682	มาก	5
21	ส่งเสริมการฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้น สำหรับ กลุ่มอาชีพ ต่าง ๆ โดยเก็บเงินค่าลงทะเบียน และมี การติดตามผลหลังจากการฝึกอบรม	4.35	.699	มาก	1
22	ส่งเสริมให้มหาวิทยาลัย เป็นสถาบันสำหรับพัฒนา ผู้บริหาร ทั้งด้านการศึกษา และการบริหารธุรกิจ คณะที่ปรึกษากิจการต่าง ๆ ทั้งของรัฐและเอกชน	4.30	.775	มาก	3
23	ส่งเสริมบทบาทการพัฒนาของภาคประชาสังคมกับ ภาครัฐ โดยสถาบันเป็นแกนหลักในการสร้างองค์ ความรู้	4.22	.728	มาก	13

ข้อ	การบริการวิชาการแก่สังคม	ผู้บริหาร (n = 63)		ระดับความ เป็นไปได้	อันดับ
		X	SD		
24	ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาแบบมีส่วนร่วมกับชุมชน และเผยแพร่ผลงานวิจัยนำไปใช้ในการพัฒนาชาติ สร้างคนสร้างงาน	4.32	.714	มาก	2
25	ส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยเป็นหน่วยให้คำปรึกษาด้านวิชาการ การวิจัยในระดับชุมชน และองค์กรท้องถิ่น โดยใช้สื่อทาง อินเทอร์เน็ต	4.29	.705	มาก	6
26	ให้บริการวิชาการที่ทันสมัย เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการของสังคมตามระดับความเชี่ยวชาญของประเภทสถาบัน มีการประสานความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับภาคธุรกิจอุตสาหกรรมทั้งในและต่างประเทศ เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งและความยั่งยืนของสังคมและประเทศชาติ	4.27	.700	มาก	9
รวม		4.061	.674	มาก	

จากตารางที่ 45 พบว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่ากลยุทธ์การบริหารมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐในทศวรรษหน้า: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา ด้านการบริการวิชาการแก่สังคมมีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยรวมมีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ และเมื่อจัดลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ตามลำดับดังนี้

1. ข้อที่ 21 ส่งเสริมการฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้น สำหรับกลุ่มอาชีพ ต่าง ๆ โดยเก็บเงินค่าลงทะเบียน และมีการติดตามผลหลังจากการฝึกอบรม
2. ข้อที่ 24 ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาแบบมีส่วนร่วมกับชุมชน และเผยแพร่ผลงานวิจัยนำไปใช้ในการพัฒนาชาติ สร้างคนสร้างงาน
3. ข้อที่ 22 ส่งเสริมให้มหาวิทยาลัย เป็นสถาบันสำหรับพัฒนาผู้บริหาร ทั้งด้านการศึกษา และการบริหารธุรกิจ คณะที่ปรึกษากิจการต่าง ๆ ทั้งของรัฐและเอกชน

4. ข้อที่ 19 ส่งเสริมการให้บริการทางวิชาการ โดยการจัดหลักสูตรอบรมระยะสั้น
5. ข้อที่ 20 ประสานความร่วมมือกับองค์กรปกครองท้องถิ่น โดยจัดทำแผนงาน/โครงการที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน และใช้งบประมาณจากชุมชน รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
6. ข้อที่ 25 ส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยเป็นหน่วยให้คำปรึกษาด้านวิชาการ การวิจัยในระดับชุมชน และองค์กรท้องถิ่นโดยใช้สื่อทาง อินเทอร์เน็ต
7. ข้อที่ 17 พัฒนากองสมุดของมหาวิทยาลัยเพื่อเป็นแหล่งให้บริการวิชาการแก่สังคมให้กับบุคคลทั่วไป
8. ข้อที่ 9 ส่งเสริมการจัดทำฐานข้อมูลการให้บริการวิชาการในสาขาวิชาต่าง ๆ บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
9. ข้อที่ 26 ให้บริการวิชาการที่ทันสมัยเหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการของสังคมตามระดับ ความเชี่ยวชาญของประเภทสถาบัน มีการประสานความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับภาครัฐกิจอุตสาหกรรมทั้งในและต่างประเทศ เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งและความยั่งยืนของสังคมและประเทศชาติ
10. ข้อที่ 16 พัฒนารูปแบบและเนื้อหาที่หลากหลายในการให้บริการวิชาการวิชาการแก่สังคม
11. ข้อที่ 10 จัดทำนโยบาย แผนกลยุทธ์ และแผนดำเนินงานของการบริการทางวิชาการแก่สังคม
12. ข้อที่ 1 สนับสนุนและส่งเสริมการบริการวิชาการ และการถ่ายทอดเทคโนโลยีแก่สังคมทั้งในรูปแบบประโยชน์สาธารณะ และรูปแบบการเสริมสร้างรายได้
13. ข้อที่ 11 จัดตั้งศูนย์หรือหน่วยงานที่ให้บริการแก่ชุมชน เช่น ศูนย์สาธิต และทดลองการเกษตร พิพิธภัณฑ์ชีววิทยาทางทะเล หน่วยส่งเสริมอนุรักษ์พลังงาน ศูนย์สิ่งแวดล้อมศึกษา ศูนย์ให้ความรู้ด้านการตลาด ศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ชุมชน การให้บริการห้องสมุด ศูนย์ภาษา และคอมพิวเตอร์ หรืออื่น ๆ
14. ข้อที่ 23 ส่งเสริมบทบาทการพัฒนาของภาคประชาสังคมกับภาครัฐ โดยสถาบันเป็นแกนหลักในการสร้างองค์ความรู้
15. ข้อที่ 7 พัฒนาระบบห้องสมุดของมหาวิทยาลัยเพื่อเป็นแหล่งส่งเสริมการเรียนรู้และการวิจัยของชุมชน เป็นห้องสมุดที่มีชีวิต (Living Library) โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยและให้บริการสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ
16. ข้อที่ 2 แสวงหาแหล่งทุนและเครือข่ายความร่วมมือในการให้บริการวิชาการสำหรับโครงการที่มีรูปแบบประโยชน์สาธารณะ

17. ข้อที่ 4 พัฒนารูปแบบและสาระที่หลากหลายในการให้บริการวิชาการ
18. ข้อที่ 12 จัดทำแผนการเชื่อมโยงและบูรณาการการบริการทางวิชาการแก่สังคมเข้ากับการเรียนการสอน หรือการวิจัย หรือการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
19. ข้อที่ 8 ส่งเสริมให้มีการใช้ทรัพยากรสารสนเทศร่วมกันของหน่วยงานภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย โดยพัฒนาเครือข่ายห้องสมุดของมหาวิทยาลัยและภูมิภาค
20. ข้อที่ 13 ประเมินสัมฤทธิ์ผลและนำผลการประเมินไปพิจารณาปรับปรุงความเชื่อมโยงและบูรณาการการบริการทางวิชาการแก่สังคมกับภารกิจอื่นๆของสถาบัน
21. ข้อที่ 3 มีหน่วยงานที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ที่ได้จากงานวิจัยไปดำเนินการในเชิงธุรกิจ
22. ข้อที่ 5 สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับองค์กรต่าง ๆ ทั้งใน และต่างประเทศ เพื่อร่วมกันพัฒนางานบริการวิชาการตามความต้องการของชุมชนอย่างต่อเนื่อง
23. ข้อที่ 6 สนับสนุนส่งเสริมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดสังคมฐานความรู้ (Knowledge - Based Society)
24. ข้อที่ 14 ให้บริการวิชาการแก่สังคมที่เน้นการสร้างหลักสูตร หรือองค์ความรู้ใหม่ หรือวิธีการจัดการใหม่ให้แก่ชุมชนในท้องถิ่นและนำความรู้จากภายนอกเข้าสู่มหาวิทยาลัย
25. ข้อที่ 18 สรรหาผู้บริหารมืออาชีพ เข้ามาบริหารจัดการหน่วยงานหารายได้ต่าง ๆ ของสถาบัน โดยมีคณะกรรมการของสถาบันเข้าไปมีส่วนร่วม
26. ข้อที่ 15 แสวงหาแหล่งทุนและเครือข่ายความร่วมมือ ในการให้บริการวิชาการ สำหรับโครงการที่มีรูปแบบประโยชน์สาธารณะ

ตารางที่ 46 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ
ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารมหาวิทยาลัยในกำกับ
ของรัฐในทศวรรษหน้า : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา

ข้อ	การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	ผู้บริหาร (n = 63)		ระดับความ เป็นไปได้	อันดับ
		$\bar{X}$	SD		
1	สนับสนุนและส่งเสริมการเผยแพร่อนุรักษ์และ ฟื้นฟู รวมทั้งการสร้างจิตสำนึกในหมู่ประชาชน ให้เกิดความรัก ความภาคภูมิใจ และตระหนักใน ความสำคัญของศิลปวัฒนธรรมของชาติ	4.22	.706	มาก	7
2	สร้างเครือข่ายในกิจกรรมและเผยแพร่ความรู้ด้าน ศิลปวัฒนธรรม ทั้งระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และ ระดับนานาชาติ	4.25	.621	มาก	5
3	สร้างจิตสำนึกให้เกิดความรัก ความภาคภูมิใจและ ตระหนักในความสำคัญของศิลปวัฒนธรรม	4.19	.715	มาก	12
4	สนับสนุนและส่งเสริมการวิจัยด้านศิลปวัฒนธรรม เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นและพัฒนา ประเทศ	4.17	.661	มาก	15
5	สนับสนุนการศึกษาและการวิจัยด้าน ศิลปวัฒนธรรม เพื่อเสริมสร้างภูมิปัญญาท้องถิ่น	4.14	.759	มาก	19
6	สนับสนุนการใช้ประโยชน์จากการนำภูมิปัญญา ท้องถิ่นมาให้เกิดคุณค่าทางเศรษฐกิจแก่ชุมชน	4.03	.718	มาก	20
7	สนับสนุนและส่งเสริมการเผยแพร่อนุรักษ์และ ฟื้นฟู รวมทั้งสร้างจิตสำนึกในหมู่ประชาชนให้เกิด ความรัก ความภาคภูมิใจ และตระหนักความสำคัญ ของศิลปวัฒนธรรม	4.14	.669	มาก	18
8	สนับสนุนการวิจัยศิลปวัฒนธรรม ของชุมชนและ เก็บรวบรวมฐานความรู้ของแต่ละองค์กรท้องถิ่น	4.16	.700	มาก	17

ข้อ	การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	ผู้บริหาร (n = 63)		ระดับความ เป็นไปได้	อันดับ
		X	SD		
9	สร้างเครือข่ายความร่วมมือทางศิลปวัฒนธรรมกับนานาชาติ	4.19	.737	มาก	14
10	จัดหาแหล่งทุนและงบประมาณจัดสร้างศูนย์ศิลปวัฒนธรรม ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวและดำเนินการแบบธุรกิจ และเป็นศูนย์กลางในการอนุรักษ์และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม รวมถึงเป็นสถานที่จัดแสดงมรดกทางวัฒนธรรม	4.22	.750	มาก	8
11	เป็นศูนย์กลางในการอนุรักษ์และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม รวมถึงเป็นสถานที่จัดแสดงมรดกทางวัฒนธรรม	4.22	.750	มาก	8
12	รวบรวมมรดกทางวัฒนธรรม ประเพณีของท้องถิ่นและของชาติ โดยการความร่วมมือกับหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ ไว้ในสำนักศิลปวัฒนธรรม เพื่อให้นักศึกษา ประชาชน มาเยี่ยมชม และศึกษากันคว้า	4.33	.762	มาก	1
13	ยกย่อง เชิดชู และประกาศเกียรติคุณแก่บุคคลที่มีผลงาน หรือมีความโดดเด่นด้านวัฒนธรรม	4.24	.759	มาก	6
14	จัดกิจกรรมด้านวัฒนธรรม เพื่อปลูกฝังให้นักศึกษามีจิตสำนึกในวัฒนธรรมตามประเพณีดั้งเดิม พื้นฟูวัฒนธรรมท้องถิ่น เช่น วิถีชีวิตของคนบางแสนในสมัยก่อน เป็นต้น	4.30	.710	มาก	2
15	ศึกษาวิจัยสภาพปัจจุบันของสถาบัน เกี่ยวกับการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น แล้วนำผลการวิจัยมาใช้ในการพัฒนางานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของสถาบันอย่างเป็นระบบ	4.22	.750	มาก	8
16	สนับสนุนและพัฒนาแหล่งวัฒนธรรมให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวและแหล่งจัดหารายได้ของคนในชุมชน	4.27	.700	มาก	3

ข้อ	การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	ผู้บริหาร (n = 63)		ระดับความ เป็นไปได้	อันดับ
		X	SD		
17	เผยแพร่กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม โดยผ่าน ทางสื่อต่าง ๆ	4.22	.659	มาก	11
18	สนับสนุนให้องค์กรปกครองท้องถิ่น เข้ามามี บทบาทในเรื่องการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมให้ มากขึ้น	4.19	.715	มาก	12
19	อนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสาน พัฒนา เผยแพร่วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อเสริมความรู้ ความเข้าใจ และ ความภาคภูมิใจในความเป็นไทย มีการปรับใช้ ศิลปวัฒนธรรมต่างประเทศอย่างเหมาะสม เพื่อ ประโยชน์ในการพัฒนาสังคมประเทศชาติ	4.17	.661	มาก	15
20	จัดทำทำเนียบข้อมูลรายละเอียดต่าง ๆ ของบุคคล และหน่วยงานดีเด่น ในด้านการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม	4.27	.827	มาก	4
รวม		4.208	.570	มาก	

จากตารางที่ 46 พบว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่ากลยุทธ์การบริหารมหาวิทยาลัยในกำกับ
ของรัฐในทศวรรษหน้า: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมมี
ความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยรวมมีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติอยู่ใน
ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ และเมื่อจัดลำดับคะแนนเฉลี่ยจาก
มากไปหาน้อย ตามลำดับดังนี้

1. ข้อที่ 12 รวบรวมมรดกทางวัฒนธรรม ประเพณีของท้องถิ่นและของชาติ
โดยการความร่วมมือกับหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ ไว้ในสำนักศิลปวัฒนธรรม เพื่อให้นักศึกษา
ประชาชน มาเยี่ยมชม และศึกษาค้นคว้า
2. ข้อที่ 14 จัดกิจกรรมด้านวัฒนธรรม เพื่อปลูกฝังให้นักศึกษามีจิตสำนึกในวัฒนธรรม
ตามประเพณีดั้งเดิม ฟื้นฟูวัฒนธรรมท้องถิ่น เช่น วิถีชีวิตของคนบางแสนในสมัยก่อน เป็นต้น
3. ข้อที่ 16 สนับสนุนและพัฒนาแหล่งวัฒนธรรมให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวและแหล่ง
จัดหารายได้ของคนในชุมชน

4. ข้อที่ 20 จัดทำทำเนียบข้อมูลรายละเอียดต่าง ๆ ของบุคคลและหน่วยงานดีเด่น
ในด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
5. ข้อที่ 2 สร้างเครือข่ายในกิจกรรมและเผยแพร่ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม ทั้งระดับ
ท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติ
6. ข้อที่ 13 ยกย่อง เชิดชู และประกาศเกียรติคุณแก่บุคคลที่มีผลงาน หรือมีความโดดเด่น
ด้านวัฒนธรรม
7. ข้อที่ 1 สนับสนุนและส่งเสริมการเผยแพร่อนุรักษ์และฟื้นฟู รวมทั้งการสร้าง
จิตสำนึกในหมู่ประชาชนให้เกิดความรัก ความภาคภูมิใจ และตระหนักในความสำคัญของ
ศิลปวัฒนธรรมของชาติ
8. ข้อที่ 11 เป็นศูนย์กลางในการอนุรักษ์และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม รวมถึงเป็นสถานที่
จัดแสดงมรดกทางวัฒนธรรม
9. ข้อที่ 15 ศึกษาวิจัยสภาพปัจจุบันของสถาบัน เกี่ยวกับการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
ท้องถิ่น แล้วนำผลการวิจัยมาใช้ในการพัฒนางานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของสถาบันอย่างเป็น
ระบบจัดแสดงมรดกทางวัฒนธรรม
10. ข้อที่ 10 จัดหาแหล่งทุนและงบประมาณจัดสร้างศูนย์ศิลปวัฒนธรรม ให้เป็นแหล่ง
ท่องเที่ยวและดำเนินการแบบธุรกิจ และเป็นศูนย์กลางในการอนุรักษ์และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
รวมถึงเป็นสถานที่จัดแสดงมรดกทางวัฒนธรรม
11. ข้อที่ 17 เผยแพร่กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม โดยผ่านทางสื่อต่าง ๆ
12. ข้อที่ 8 สนับสนุนให้องค์กรปกครองท้องถิ่น เข้ามามีบทบาทในเรื่องการทำนุบำรุง
ศิลปวัฒนธรรมให้มากขึ้น
13. ข้อที่ 3 สร้างจิตสำนึกให้เกิดความรัก ความภาคภูมิใจและตระหนักในความสำคัญ
ของศิลปวัฒนธรรม
14. ข้อที่ 9 สร้างเครือข่ายความร่วมมือทางศิลปวัฒนธรรมกับนานาชาติ
15. ข้อที่ 4 สนับสนุนและส่งเสริมการวิจัยด้านศิลปวัฒนธรรม เพื่อประโยชน์ใน
การพัฒนาท้องถิ่นและพัฒนาประเทศ
16. ข้อที่ 19 อนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสาน พัฒนา เผยแพร่วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อ
เสริมความรู้ ความเข้าใจ และความภาคภูมิใจในความเป็นไทย มีการปรับใช้ศิลปวัฒนธรรม
ต่างประเทศอย่างเหมาะสม เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาสังคมประเทศชาติ
17. ข้อที่ 8 สนับสนุนการวิจัยศิลปวัฒนธรรม ของชุมชนและเก็บรวบรวมฐานความรู้ของ
แต่ละองค์กรท้องถิ่น

18. ข้อที่ 5 สนับสนุนการศึกษาและการวิจัยด้านศิลปวัฒนธรรม เพื่อเสริมสร้างภูมิปัญญาท้องถิ่น

19. ข้อที่ 7 สนับสนุนและส่งเสริมการเผยแพร่อนุรักษ์และฟื้นฟู รวมทั้งสร้างจิตสำนึกในหมู่ประชาชนให้เกิดความรัก ความภาคภูมิใจ และตระหนักความสำคัญของศิลปวัฒนธรรม

20. ข้อที่ 6 สนับสนุนการใช้ประโยชน์จากการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาให้เกิดคุณค่าทางเศรษฐกิจแก่ชุมชน

ตารางที่ 47 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ
ด้านการบริหาร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐใน
ทศวรรษหน้า : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา

ข้อ	การบริหาร	ผู้บริหาร (n = 63)		ระดับความ เป็นไปได้	อันดับ
		X	SD		
1	นำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มาใช้ ในการให้บริหารและการวางแผนการบริหาร วิชาการ งบประมาณ ตลอดจนบุคลากร	4.19	.618	มาก	12
2	นำระบบบูรณาการด้านการบริหารมาใช้ใน การบริหารงานมหาวิทยาลัย เพื่อร่วมงานบริหาร ทั่วไป บริหารวิชาการ และการใช้ทรัพยากรร่วมกัน	4.19	.737	มาก	14
3	สร้างวัฒนธรรมการทำงาน เพื่อให้เกิดการบริหาร การจัดการที่ดี	4.10	.734	มาก	18
4	เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ โดยใช้ระบบ การประกันคุณภาพ	4.22	.659	มาก	9
5	สร้างความร่วมมือและระดมทรัพยากรสนับสนุน กิจการของมหาวิทยาลัยจากหน่วยงานภายนอก ทั้งภาครัฐและเอกชน	4.17	.636	มาก	15
6	ร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาต่างๆและหน่วยงาน อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในประเทศและต่างประเทศ	4.43	.640	มาก	1
7	นำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ใน การบริหารและการวางแผน ด้านวิชาการ การบริหารงานบุคคล งบประมาณ และงานการเงิน	4.35	.676	มาก	4
8	ใช้หลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารทุกระดับ	4.24	.665	มาก	8
9	สร้างความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ	4.41	.613	มาก	2
10	พัฒนาระบบบริหารจัดการที่มีคุณภาพคล่องตัว มีระบบการประกันคุณภาพในทุกส่วนงาน	4.19	.692	มาก	13

ข้อ	การบริหาร	ผู้บริหาร (n = 63)		ระดับความ เป็นไปได้	อันดับ
		X	SD		
11	พัฒนาระบบบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ มีโครงสร้างการบริหารที่ชัดเจน คล่องตัวมีระบบ กำกับดูแลที่ดี	4.16	.745	มาก	16
12	มีระบบและกลไกในการบริการทรัพยากรเพื่อ พัฒนา และธำรงรักษาไว้ให้บุคลากรมีคุณภาพและ ประสิทธิภาพ	4.27	.677	มาก	6
13	ใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการและ สามารถผลักดันสถาบันให้แข่งขันได้ในระดับสากล	4.16	.787	มาก	17
14	ให้บุคลากรชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ให้อำนาจในการตัดสินใจแก่บุคลากรตาม ความเหมาะสมและจงใจให้รักสถาบัน	4.22	.812	มาก	11
15	จัดทำแผนและกำหนดตัว่งชี้และเป้าหมายที่ชัดเจน ในการจัดการความรู้เพื่อมุ่งสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้	4.30	.775	มาก	5
16	มีระบบและกลไกในการบริหารทรัพยากรบุคคล เพื่อพัฒนาและธำรงรักษาไว้ให้บุคลากรมีคุณภาพ และประสิทธิภาพ	4.25	.718	มาก	7
17	มีระบบการจัดเก็บข้อมูลที่ได้รับจากผู้รับบริการและ ผู้ที่เกี่ยวข้องไปประกอบการปรับปรุงระบบ การให้บริการประชาชน	4.22	.771	มาก	10
18	สร้างและพัฒนาระบบบริหารจัดการให้มี ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และมีความโปร่งใสใน การบริหารงาน	4.38	.728	มาก	3
รวม		4.247	.550	มาก	

จากตารางที่ 47 พบว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่ากลยุทธ์การบริหารมหาวิทยาลัยในกำกับ
ของรัฐในทศวรรษหน้า : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา ด้านการบริหาร มีความเป็นไปได้ในทาง

ปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกข้อ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ และเมื่อจัดลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ตามลำดับดังนี้

1. ข้อที่ 6 ร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาต่างๆและหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในประเทศและต่างประเทศ
2. ข้อที่ 9 สร้างความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาต่างๆทั้งในประเทศและต่างประเทศ
3. ข้อที่ 18 สร้างและพัฒนาระบบบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และมีความโปร่งใสในการบริหารงาน
4. ข้อที่ 7 นำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในการบริหารและการวางแผนด้านวิชาการ การบริหารงานบุคคล งบประมาณ และงานการเงิน
5. ข้อที่ 15 จัดทำแผนและกำหนดตัวบ่งชี้และเป้าหมายที่ชัดเจนในการจัดการความรู้เพื่อมุ่งสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้
6. ข้อที่ 12 มีระบบและกลไกในการบริหารทรัพยากรเพื่อพัฒนา และธำรงรักษาไว้ให้บุคลากรมีคุณภาพและประสิทธิภาพ
7. ข้อที่ 16 มีระบบและกลไกในการบริหารทรัพยากรบุคคลเพื่อพัฒนาและธำรงรักษาไว้ให้บุคลากรมีคุณภาพและประสิทธิภาพ
8. ข้อที่ 8 ใช้หลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารทุกระดับ
9. ข้อที่ 4 เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ โดยใช้ระบบการประกันคุณภาพ
10. ข้อที่ 17 มีระบบการจัดเก็บข้อมูลที่ได้รับจากผู้รับบริการและผู้ที่เกี่ยวข้องไปประกอบการปรับปรุงระบบการให้บริการประชาชน
11. ข้อที่ 14 ให้บุคลากรชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการให้อำนาจในการตัดสินใจแก่บุคลากรตามความเหมาะสมและจูงใจให้รักสถาบัน
12. ข้อที่ 1 นำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มาใช้ในการให้บริการและการวางแผนการบริหารวิชาการ งบประมาณ ตลอดจนบุคลากร
13. ข้อที่ 10 พัฒนาระบบบริหารจัดการที่มีคุณภาพคล่องตัว มีระบบการประกันคุณภาพในทุกส่วนงาน
14. ข้อที่ 2 นำระบบบูรณาการด้านการบริหารมาใช้ในการบริหารงานมหาวิทยาลัยเพื่อร่วมงานบริหารทั่วไป บริหารวิชาการ และการใช้ทรัพยากรร่วมกัน
15. ข้อที่ 5 สร้างความร่วมมือและระดมทรัพยากรสนับสนุนกิจการของมหาวิทยาลัยจากหน่วยงานภายนอก ทั้งภาครัฐและเอกชน
16. ข้อที่ 11 พัฒนาระบบบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ มีโครงสร้างการบริหารที่

ยี่ดหุ่น คล่องตัวมีระบบกำกับดูแลที่ดี

17. ข้อที่ 13 ใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการและสามารถผลักดันสถาบันให้
แข่งขันได้ในระดับสากล

18. ข้อที่ 3 สร้างวัฒนธรรมการทำงาน เพื่อให้เกิดการบริหารการจัดการที่ดี

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University